

Raquetes de neu a les Comes de Rubió (Pallars Sobirà)

Pic de la Torreta de l'Orri (2.438 metres)

Dates: dissabte 12 i diumenge 13 de març de 2016

Hores totals: 6,30 Km: 10 desnivell: +482m

Participants (14): Toni Coll, Pili Inostroza, Lluís Díaz, Meli Carrilero, Marcel Fortuny, Susana Álvarez, Joan Gassol, Montse León, Pere López, Tatiana Stupina, Josep Mariné, Maria Cinta Prats, Dani Ros, Amèlia Salvat

Refugi Comes de Rubió

El cim des de Roca Senyada

Dissabte 12 pugem per la C-14 fins Adrall on trenquem a l'esquerra per la N-260 cap el Port del Cantó i fins el poblet de Rubió, el més alt de Catalunya, a 1.678 metres. Deixem els cotxes a l'aparcament de la carretera i prenem la pista que puja, en poc més de 4 km i seguint el barranc de les Comes de Rubió fins el refugi del mateix nom, situat a 1.956 metres en ple Parc Natural de l'Alt Pirineu. Des de mitja pujada, el mantell de neu cobreix totalment el paisatge. Després d'un sopar destacable, passarem la nit a l'acollidor refugi, d'estructura clàssica amb un gran dormitori comú sota teulada.

Pista entre bosc

Envoltats de cims nevats

Diumenge després d'esmorzar sortim amb les raquetes als peus, tot seguint l'itinerari d'una pista senyalitzada i freqüentada que remunta el barranc, després gira a l'est fins el planell de Roca Senyada, on seguim una estona una de les pistes de l'estació d'esquí nòrdic de Sant Joan de l'Erm. El nostre itinerari segueix pujant suaument en ziga-zagues mentre gira al nord i després a l'oest fins la Portella, límit de les instal·lacions de l'estació d'esquí de Port Ainé. Fem la darrera pujada fins el vèrtex geodèsic de la Torreta de l'Orri,

ocupat per antenes de telecomunicacions i de l'estació superior del telecadira. Hem trigat dues hores i mitja.

Darrera pujada al cim

Baixada amb neu fonda

El dia ha sortit esplèndid, sense cap núvol al cel, encara que al cim bufa un molest vent glaçat que tot i el sol, ens obliga a buscar recer darrere un dels edificis. Tot el paisatge dels cims nevats del voltant dóna una imatge nítida i força plàstica. Un parell de panells fan de taula d'orientació: cap a l'est es veu clarament la vall de la Cerdanya, la serra del Cadí, la Tossa d'Alp, el Puigmal, la Tossa Plana de Lles. Al nord, el massís de la Pica d'Estats i cap a l'oest podem identificar el Turbón i la Peña Montañesa.

Al cim de la Torre de l'Orri

Per la baixada decidim seguir una ruta més directa i una vegada hem deixat enrere la pista d'esquí, girem a la dreta (est) per un llarg llom nevats esglaonat on es veuen els efectes del torb dels dies passats, amb la neu gairebé escombrada per la ventada i els petits pins sepultats per la neu acumulada. Una vegada arribats a la protecció del bosc, fem una breu aturada per menjar quelcom i hidratar-nos. Girem una mica al nord-est i embrenem un acusat descens per dintre el bosc de la Coma de l'Orri, on tenim la sort de poder trepitjar tous de neu pols considerables. Arribats al fons de la Coma, de

seguida trobem la traça de pujada i abans de les dues som de nou al refugi, on només queda recollir i desfer el camí per la pista fins Rubió i els cotxes.

Al refugi de les Comes de Rubió